

предъ нѣкои смутители Іудей и Мавры? рече Арбуезъ гордо.

— Преосвещенный, отговори любимецътъ, зміята която пълзи и са влачи по корема си ухапва нѣкогы и лева царя на горытѣ. И наймакыйтъ врагъ е опасенъ. Благоразуміето е майка на безопасността. Нека бдимъ, Преосвещенный; не е време да заспивамы въ земнытѣ наслажденія. Непрїятелътъ приближава, нека са приготвимъ да го смажемъ.

Серьозныйтъ тонъ на Жозе докара очакваното си слѣдствие. Въ рѣцѣтъ на Жозе, звѣрскыйтъ инквизиторъ бѣ са обърналъ на мекъ востъкъ.

— Само Долора ли са намѣри да ми противустои? рече изведнажъ Арбуезъ упорито, като му бѣше умътъ все на нея.

— Долора не е жена като другытѣ. Тя познава, че да са предаде челоувѣкъ и тѣлото и душыта за да отърве оубѣзи които обыча, туй никакъ не помага, и тя предпочита да умре или да живѣе заедно съ тѣхъ.

Туй бѣ речено съ тонъ толкози горчивъ, щото инквизиторътъ са сепна, като че си припомни нѣкое ужасно събытіе, а Жозе впи въ него неподвижны очи.

— Готовъ съмъ, Жозе, рече изведнажъ Арбуезъ като одушевенъ отъ една внезапна рѣшителность. Нека идемъ; не трѣба да оставимъ да чакать мѣчителитъ, юначнытѣ тѣзи наши помагачы.

Подирѣ нѣколко минуты, той станъ на крака и като са приготви, приложи:

— Ела, чадо мое, дано ревността за Божїята служба ны утѣши за земнытѣ измамы, и ны удостои за покровителството на Вишній.

Когато стигнахъ въ подземнытѣ тъмници, двама мѣчители бїяхъ съ бичеве трима мѣжы и три жены. На едната отъ тѣхъ, млада, висока и прекрасна, ако и много пострадада въ тъмницата, бѣхъ натѣпкали въ устата кър-